

मधु

मधुत्वः, पुं, (मधुश्चैत्रस्य उत्सवो यत्र ।) चैत्री पूर्णिमा । इति जटाधरः । (यथाभिधान-शकुन्तले । ६ ।

“कञ्चुकी । प्रविश्य । सन्नोधम् । मा तावद-नात्मने । देवेन प्रतिविद्भेऽपि मधुत्ववे चूत-कलिकाभङ्गमारभसे ॥”)

मधूपन्नं, स्त्री, (मधोस्तमानो दैवस्य उपन्नः आश्रयः । अभिधानात् कौवलम् ।) मधुरा । इति हेमचन्द्रः । ४ । ४४ ॥

पूपन्नः, पुं, (मधोस्तमानो दैवस्य उपन्नः आश्रयः ।) मधुरा । इति जटाधरः ॥ (यथा, रघुवंशे । १५ । १५ ।

“स च प्राप मधूपन्नं कुम्भीनस्याश्च कुञ्चिजः । वनात् करमिवादाय सवराशिशुपस्थितः ॥”)

मधूलः, पुं, (मधु उरति प्राप्नोतीति । मधु + उर गतौ सौचधातुः + कः । रस्य जत्वम् ।) जलजगिरिमधुकट्टचौ । इति जटाधरः ॥ (अस्य यथायो यथा, वैद्यकरत्नमालायाम् ।

“गौरशाको मधुलोऽथो गिरिजः स्वल्प-पत्रकः ॥”)

मधूलकः, पुं, (मधूल + स्वार्थे कन् ।) जलज-मधुकट्टचः । तत्पर्यायः । दीर्घपत्रकः २ । इति जटाधरः ॥ गौरशाकः ३ मधूलः ४ स्वल्प-पत्रकः ५ । इति रत्नमाला ॥

“स्वामधुके तु जलजे गिरिजेऽपि मधूलकः ॥” इति शब्दरत्नावली ॥

(पर्यायान्तरमस्य यथा,—

“मधुको गुडपुष्पः स्वामधुपुष्पो मधुस्रवः । वानप्रस्थो मधुहीनो जलजेऽत्र मधूलकः ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)

अस्य गुणाः । मधुकगुणतुल्याः । मधुररसः । इति हेमचन्द्रः । १ । २४ ॥ (स्त्रीवलिङ्गेषु ढश्यते ।

यथा, अथर्ववेदे । १ । ३४ । २ । “जिज्ञासा अग्ने मधु मे जिज्ञासुते मधूलकम् ॥”)

तदिति, त्रि । मधूलिका, स्त्री, (मधूल + कन् । स्त्रियां टाप् अत इत्वम् ।) मूत्रा । इत्यमरः । २ । ४ । ८४ ॥

(अस्याः पर्यायो यथा,—

“मूत्रा मधुरसा देवी मोरटा तेजनी सुवा । मधूलिका मधुश्रेणी गोकर्णी पीलुपर्यपि ॥”

यथोमधु । तत्पर्यायो यथा,—

“यथोमधु तथा यथो मधुकं कौतककथा । अन्वत्कौतनकन्तनु भवेतोये मधूलिका ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)

मधुली, स्त्री, (मधूल + गौरादित्वात् ङीष् ।) कौतनकम् । मधुकर्कटी । आन्नः । इति राज-निर्घण्टः ॥

मधं, स्त्री, (मन्वते इति । मन् + “अग्र्राद्दयच् ॥” उभा ० ४ । ११ । इति यक्प्रत्ययेन निपातितः ।)

दशान्वयसंख्या । शतसागरसंख्या । इति हेम-चन्द्रः । (यथा, महाभारते । २ । ६१ । ४ । “मधुश्चैव पराहं च परश्चात्र पश्यताम् ॥”)

मधुदे

अवसानम् । तत्पर्यायः । विरामः २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ मन्त्वश्रीश्रुत्वोभवेतरत्वयुक्त-वृत्तविवयकगमनविशेषः । इति भरतः ॥ जय-विशेषः । इति मधुः ॥ मध्यमाट्टितः । इति साङ्गः ॥ यथा, अमरे । २ । ६ । ७६ ।

“विलम्बितं द्रुतं मध्यं तत्त्वमोचो घनं क्रमात् ॥”

मध्यः, पुं, स्त्री, (मन् + यक् । नस्य च घ ।) देह-मध्यभागः । माजा इति भाषा । तत्पर्यायः ।

मध्यमम् २ अवलपम् ३ । इत्यमरः । २ । ६ । ७६ ॥ विलपम् ४ । इति मेदिनी । मे, ४४ ॥

(यथा, भट्टिकाये । ४ । १६ । “दधाना वलिभं मध्यं कर्णजाह्विलोचना ॥”

मध्यभागमात्रम् । यथा, मनुः । ४ । ३७ । “नेत्तेतोऽन्नमादिहं नालं यानं कदाचन ।

नोपसृष्टं न वारिखं न मध्यं नभसो गतम् ॥”

“आयुष्कालस्य मध्यमावस्थाविशेषः कालः । वोद्गृह्यसप्रत्योरन्तरे मध्यं वयसस्य विकल्पो

दृष्टिर्षीवर्णं सम्पूर्णं ता जगिरिति । तत्राविश्रुते-र्वृद्धिरात्रिश्रुते यौवनमाचक्षारिश्रुतः सन्-धात्विन्द्रियनलवीर्यसम्पूर्णंता । अत ऊर्ध्वमीषत्

परिहानिन्यावत् सप्ततिरिति ॥” इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ३५ अध्याये ।)

मध्यः, पुं, (मन् + यक् । नस्य घः ।) गृहस्फुट-वाधकाङ्कविशेषः । स च अहर्गणजातदेशा-नारादिसंस्काररहिताङ्कुरपयः । इति ज्योतिषम् ॥

मध्यः, त्रि, (मन्वते इति । मन् + यक् । नस्य च घः ।) न्यायः । अन्तरः । अधमः । इति शब्दरत्नावली ॥ मध्यमः । यथा,—

“उत्तमाधममध्यानि बुद्धा कार्याणि पार्थिवः । उत्तमाधममध्येषु पुर्वेषु नियोजयेत् ॥”

इति मातृये ८६ अध्याये ॥

मध्यगन्धः, पुं, (मध्ये मलाभ्यन्तरे गन्धोऽस्य ।) आन्नदृष्टः । इति शब्दचक्रिका ॥

मध्यतः, [स्] अ, (मध्य + तविल् ।) मध्यात् । मध्ये । इति सिद्धान्तकौटुही । स्यादेः स्थाने

तथादयो ये आदेशास्तेषामदन्तत्वमयत्व-मित प्राचः । तेन कृतः कृतः आगतं कौत-कुतम् ॥ इत्यत्राचयत्वात् टिकोपः । इति दुर्गा-दासः ॥

मध्यदेशः, पुं, (मध्यचावौ देशश्चेति ।) देश-विशेषः । तत्पर्यायः । मध्यमः २ । इत्यमरः ॥

तस्य चौमा यथा, मनुः । २ । २१ । “हिमवद्भिन्ध्ययोर्मध्यं यः प्राग्निश्रुनादपि ।

प्रत्वगेव प्रयागाच्च मध्यदेशः प्रकीर्णितः ॥”

विनश्रुनं तीर्थभेदः । मां ध्यायति स्मरतीति केचित्त मद्भुगो दकारवानिति साङ्गः । मनो धश्चेति यप्रत्यये नस्य धे वति चतुर्थमात्रवा-नति रूपरत्नाकरः । इति तट्टीकायां भरतः ॥

मध्यदेशः, त्रि, (मध्यदेशे भवः इति यत् ।) मध्यदेशीह्वः । यथा, वासनपुराये १३ अः ॥

“शकाश्चैव संसक्तौ मध्यदेशा जनास्त्रिभे ॥”

मध्यमः

मध्यन्दिनः, पुं, (दिनस्य मध्यं राजदन्तादित्वात् मध्यशब्दस्य पूर्वनिपातः । एषोदरादित्वात् नकारागमः । मध्यन्दिनं पुष्यविकासकल्पेना-स्यास्तीति । अच् ।) न्युकट्टचः । इति राज-निर्घण्टः ॥ (मध्याह्ने, स्त्री, यथा, मनुः । ४ । १ । ३१ ।

“मध्यन्दिनेऽहंरात्रे च आहं भुक्ता च सामि-वम् ॥”)

मध्यपञ्चमूलकं, स्त्री, (मध्यं मध्यमं पञ्चमूलकम् ।) पञ्चमूलपाचनविशेषः । यथा,—

“नला पुनर्नैरक्षरूपमूर्ध्वेन तु । एकत्र योजितेनैव स्वाम्नामं पञ्चमूलकम् ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

मध्यमं, पुं, स्त्री, (मध्ये भवः । मध्य + “मध्यान्तः ।” ४ । ३ । ८ । इति मः ।) देहमध्यभागः । इत्य-मरः । २ । ६ । ७६ ॥

मध्यमः, पुं, (मध्ये भवः । मध्य + मः ।) सप्त-खराणां मध्ये पञ्चमखरः । इत्यमरः । १ । ७ । ११ ॥

गानशास्त्रमते चतुर्थखरः । स तु क्रौञ्चखर-तुल्यः । अल्पोच्चारणस्थानं वचः । आक्षरकमते

अधरः । अयं विप्रवर्णः । अस्य संज्ञा अन्तरः । अर्थात्तुचतुःखरमितितः । तस्य ताना-चतुर्विंशतिः तेषां प्रत्येकं द्वाविंशद्भेदेन ७६ =

ताना भवन्ति । इति संगीतशास्त्रम् ॥ उपपत्ति-भेदः । तस्य जञ्चम् । प्रियायाः प्रकीर्षे यः प्रकीर्षमधुरागं वा न प्रकटयति चेटया मनो-भावं यद्वाति स मध्यमः । यथा,—

“आस्यं यद्यपि हास्यवर्जितमिदं जाल्येन हीनं वचो

नेत्रे शोचसरोजकान्तिरुचिरे क्वापि चक्षं स्थीयते ।

मालायाः करकोटमे मकरिकारम्बः कुचा-म्लोजयो-

धूपः कुन्तलधोरबीषु सुतनोः सायन्तनो दृश्यते ॥”

इति रसमञ्जरी ॥

मध्यदेशः । इत्यमरः । यद्वाकां सामयिक-संज्ञाविशेषः । यथा,—

“दुपरपक्रहतो दिनसचयः क्व ह हतो भगवादिपलं यदः ।

दशशिरःपुरमध्यमभाखरे चित्तजवन्निधो सति मध्यमः ॥”

इति सिद्धान्तशिरोमणिः ॥

रामभेदः । रामभेदः । इति धरणिः ॥

मध्यमः, त्रि, (मध्ये भवः । मध्य + “मध्यान्तः । ४ । ३ । ८ । इति मः ।) मध्यभवः । इति मेदिनी ।

मे, ४६ ॥ (यथा, मनी । ६ । ११२ । “ततोऽहं मध्यमस्य स्थात् तुरीयम् यवौयसः ॥”)

तत्पर्यायः । माध्यमम् २ मध्यमौयम् ३ माध्यन्दिनम् ४ । इति हेमचन्द्रः ॥ (वयोमध्य-समयः ।

“वयचतुर्विधं प्रोक्तं मध्यमाधमसप्तमम् । हीनचं द्दारीत स्त्रज तानि वस्यामि साम्प्रतम् ॥